

4 de gener de 2022

El secretari del Govern

Acord

del Govern pel qual s'aprova la memòria preliminar de l'Avantprojecte de la Llei del Mar.

L'article 36.2 de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que la tramitació d'un projecte de llei requereix l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat de la iniciativa i que s'inicia a proposta del departament o dels departaments interessats, als quals correspon d'elaborar l'avantprojecte de llei corresponent.

L'Acord del Govern de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, determina que l'acord previ del Govern sobre l'oportunitat d'elaborar l'avantprojecte de llei ha d'incorporar una memòria preliminar, i n'estableix el contingut.

Per tot això, a proposta de la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el Govern

Acorda:

Aprovar la memòria preliminar de l'Avantprojecte de llei del mar que s'adjunta com a annex.

Annex

Memòria preliminar de l'Avantprojecte de la Llei del mar

1. Problemes que es pretenen solucionar.

L'Administració de la Generalitat treballa en una política marítima que mitigui els efectes negatius sobre el medi marí i costaner i afavoreixi la implementació de pràctiques més sostenibles per garantir la seva conservació.

En el moment actual, hom es troba que amb el decurs del temps s'ha anat aprovant nova normativa europea i normativa bàsica estatal que ha de ser incorporada a l'ordenament jurídic català.

Igualment, a Catalunya s'han aprovat recentment diverses normes per implantar un model participatiu de governança marítima (Decret 118/2018, de 19 de juny, sobre el model de governança de la pesca professional a Catalunya i Decret 321/2021, de 20 de juliol, del Consell Català de Cogestió Marítima) respecte al qual se'n valoren positivament els resultats i es considera adient alinear la normativa vigent amb rang legal a aquest nou model.

El context global i la situació actual del medi marí i costaner fa també necessari consolidar una Agenda marítima de Catalunya que garanteixi un desenvolupament econòmic marítim que condueixi a una economia blava sostenible i competitiva en el marc d'una política marítima integrada basada en els estàndards europeus.

En aquest sentit, cal destacar que l'avaluació del pes de l'economia blava sobre el conjunt de l'economia del país -realitzada en el marc de l'Estratègia Marítima de Catalunya 2030 i publicada a l'Informe anual de 2020 de la Comissió Europea sobre economia blava a Europa- situa Catalunya al capdavant dels territoris europeus amb una economia més dependent del mar amb un 5,3% de l'ocupació i un 3,8% del VAB (Valor Afegit Brut o GVA, en anglès).

Convé remarcar que, aquestes dades posicionen a Catalunya al nivell dels 6 estats europeus amb major pes de l'economia marítima en el conjunt de l'economia nacional. I que, consegüentment, venen a destacar la rellevància i incidència de les futures mesures a adoptar per a l'assoliment d'una economia blava sostenible a Catalunya, que permeti desenvolupar al màxim la potencialitat del mar com a generador de creixement i prosperitat garantint la preservació de la biodiversitat i de l'ecosistema marí, i alhora permeti elevar els estàndards de sostenibilitat social.

Així doncs, hom considera escaient adoptar les mesures necessàries per a avançar cap a una economia blava sostenible, seguint la visió actual de la Unió Europea en relació amb la economia blava que també ens ha de marcar les línies estratègiques del proper pla pluriennal (2022-2025)

i següents de l'Estratègia marítima de Catalunya (EMC2030), a la qual també cal dotar de rang normatiu.

En conseqüència, per motius d'eficàcia i eficiència caldria adoptar una iniciativa normativa que doni resposta a tots els reptes i necessitats actuals detectats en l'espai marítim competència de la Generalitat de Catalunya, què incorpori la normativa i directrius estatals, comunitàries i internacionals més recents, així com els elements de la nova Agenda marítima de Catalunya per a una gestió coordinada i integrada de les diferents activitats sectorials tot preservant els nostres mars. en el context més ampli de l'assoliment dels Objectius de Desenvolupament Sostenible de l'Agenda 2030 en l'àmbit marítim.

Mancances de la normativa vigent per afavorir un tractament més sostenible de la conservació

Convé recordar, que a Catalunya les activitats marítimes es troben regulades a la Llei 2/2010, de 18 de febrer, de pesca i acció marítimes, que abasta sectors econòmics tan diferents com els relatius a la producció primària, pesca i aqüicultura, i d'altres de caràcter lúdic i recreatiu com ara la nàutica o el busseig, així com qüestions transversals com ara la formació, i que ha quedat àmpliament superada al llarg dels anys transcorreguts per les pròpies dinàmiques i canvis en les activitats, així com per les normatives i polítiques europees i internacionals que s'han desenvolupat en els darrers anys.

Amb aquesta iniciativa normativa les principals problemàtiques que es volen abordar serien:

- Ha estat aprovada nova normativa europea i normativa bàsica estatal que ha de ser incorporada a l'ordenament jurídic català.
- Han estat recentment aprovades diverses normes a Catalunya per implantar un model participatiu de governança marítima basat en el coneixement (Decret 42/2017, Decret 118/2018 i Decret 321/2021) del qual se'n valoren positivament els resultats i cal acabar d'alinejar la normativa vigent amb rang legal a aquest nou model.
- Els instruments de conservació i protecció dels recursos marins regulats actualment, estan dissenyats de forma poc funcional, de manera que resulta difícil entendre'ls.
- Hi ha una manca de coneixement i d'inversió en la protecció del medi marí i costaner.
- Cal fer front a les afectacions generades pel canvi climàtic, juntament amb la contaminació marina, la pèrdua de biodiversitat, l'increment de l'arribada d'espècies exòtiques i invasores, la sobrepesca, la intensificació de les activitats turístiques i recreatives, els vessaments accidentals

i l'increment d'emissió de gasos o la contaminació acústica, entre d'altres factors que impacten sobre el bon estat mediambiental de la nostra mar.

2. Els objectius que es volen assolir

Amb aquesta iniciativa normativa amb caràcter general es pretén:

- Dotar d'un marc normatiu coherent a la Política Marítima Integrada de Catalunya mitjançant la codificació i regulació dels seus diferents elements substantius –eines de planificació, aplicació, governança i altres- que, col·lectivament, constitueixen l'Agenda marítima de Catalunya.
- Contribuir a l'assoliment de l'ODS 14 Conservar i utilitzar de forma sostenible els oceans, mars i recursos marins per al desenvolupament sostenible (Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides, recollits en el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya).
- Contribuir a l'assoliment dels objectius de conservació de la natura i protecció del medi i la biodiversitat marina continguts en l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat de Catalunya 2030 i l'Estratègia de Desenvolupament Sostenible de Catalunya vigent, i que permeten contribuir a desplegar requeriments previstos a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic i garantir l'equilibri entre l'ús i les activitats que es desenvolupen en el medi marítim i la protecció del medi ambient.
- Facilitar la transició de l'Economia blava a l'Economia blava sostenible: reduir les emissions de CO2, reduir la contaminació del mar (vessaments, plàstics, etc), millorar l'aprofitament energètic i garantir que les activitats de pesca, aqüicultura i activitats marítimes siguin sostenibles.
- Incrementar la recerca i la innovació en relació amb el medi marí i costaner.
- Garantir una governança participativa de l'àmbit marí i del litoral on es coordinin els diferents actors amb competències.
- Promoure el coneixement sobre el medi marí i el litoral.
- Millorar la planificació dels usos de l'espai marí.
- Proporcionar seguretat jurídica al sector i la ciutadania en l'aplicació de la normativa sobre el medi marí i costaner.

3. Les possibles solucions alternatives normatives i no normatives.

a) L'opció de "no fer res" o manteniment de la situació actual.

Aquesta opció implicaria mantenir les dificultats per solucionar les problemàtiques existents i no poder adaptar-se a les demandes i necessitats actuals, la qual cosa impediria donar compliment al principi d'eficàcia de l'Administració Pública com a principi d'actuació el qual comporta el deure d'adoptar les decisions jurídiques i les polítiques més eficients disponibles en cada moment per a assolir-ne els objectius. Alhora que dificultaria l'alineament amb les polítiques europees relacionades amb la Política Marítima i Integrada (UE) i el desenvolupament sostenible de l'economia blava, entre d'altres.

En aquest sentit, l'opció de no fer res suposaria així mateix la impossibilitat d'incorporar aspectes transversals com ara els instruments de l'Agenda marítima, com el Consell Català de Cogestió Marítima, l'Estratègia marítima de Catalunya 2030 i els seus Plans pluriennals que la desenvolupen, els comitès de cogestió o bé les taules de cogestió territorials o de les activitats marítim-recreatives, així com també la pesca recreativa i esportiva sense finalitat de competició o bé la formació dels i les professionals, entre d'altres.

També comportaria la dificultat d'aplicar la normativa que s'emet des de la Unió Europea, respecte la qual periòdicament ens demana que informem del seu grau de compliment, obstaculitzant en gran mesura, l'acompliment dels compromisos de preservació i conservació de la biodiversitat, ús sostenible del mar i protecció dels ecosistemes marins, establerts per la pròpia normativa europea.

Així mateix, l'opció de no fer res comportaria la dificultat d'inserir la normativa en matèria del canvi climàtic i de protecció dels recursos marins i dels ecosistemes marins i també les noves orientacions de les polítiques públiques pel que fa a aspectes transversals com ara les polítiques d'igualtat, de simplificació administrativa, de transparència i de gestió sostenible dels recursos públics, factors tots ells que no eren presents en el moment en què es va promulgar la vigent llei de pesca i acció marítimes.

No obstant l'exposat, l'opció de no fer res o mantenir la situació actual suposaria continuar aplicant únicament el sistema de cogestió a la pesca professional i la Llei 2/2020, del 18 de febrer, de pesca i acció marítimes.

b) Opció normativa preferida.

Des del punt de vista de l'instrument d'intervenció, aquest ha de ser normatiu i concretament una norma amb rang de llei per tal que es derogui la vigent Llei 2/2010, de 18 de febrer, de pesca i acció marítimes, llevat en tot allò que correspon a la producció primària com ara la pesca,

l'aqüicultura o les organitzacions representatives del sector pesquer que se seguiria reservant a la Llei 2/2010, de 18 de febrer, i es doni compliment a les directrius internacionals i a les exigències recollides en les directives europees de l'aigua (Directiva 2000/60/CE o DMA) de l'Estratègia marina (Directiva 2008/56/CE o DMEM) i de l'Ordenació de l'espai marítim (Directiva 2014/89/UE o DOEM) i llur normativa de transposició, així com en la normativa posterior, en el marc de la política marítima europea i internacional actual.

Sota aquesta premissa s'ha valorat que, per raons d'eficàcia i coherència amb les polítiques que conflueixen en l'àmbit marítim, la millor alternativa és la reguladora, consistent en redactar un Avantprojecte de Llei del mar principalment per:

- Adequar la normativa pròpia de rang legal a la normativa estatal bàsica, a la comunitària i a les directrius europees i internacionals actuals.
 - La Directiva marc sobre l'Estratègia marina (DMEM), Directiva 2008/56/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 17 de juny de 2008, transposada al sistema normatiu espanyol es recull en la *Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí i en el Reial decret 957/2018, de 27 de juliol, pel qual es modifica l'annex I de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.*
 - La Directiva (UE) 2017/845 de la Comissió de 17 de maig de 2017, per la qual es modifica la Directiva 2008/56/CE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les llistes indicatives d'elements que han de prendre's en consideració a l'hora d'elaborar estratègies marines, transposada mitjançant la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de Protecció del Medi marí i el Reial decret 957/2018, de 27 de juliol, pel qual es modifica l'annex I de la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del medi marí.
 - La Directiva marc d'ordenació de l'espai marítim (DOEM), Directiva 2014/89/UE del Parlament Europeu i del Consell de 23 de juliol de 2014 (transposada mitjançant el Reial decret 363/2017, de 8 d'abril, pel qual s'estableix un marc per a l'ordenació de l'espai marítim).
 - La Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions de 2007, sobre una política marítima integrada per a la Unió Europea.
 - La Comunicació conjunta al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions de 2016, sobre Governança internacional dels oceans: una agenda per al futur dels nostres oceans.
 - La Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè de les Regions i al Comitè Econòmic i Social Europeu de 2017, sobre la iniciativa de desenvolupament sostenible

de l'economia blava en el Mediterrani occidental (iniciativa WestMED, que té tres objectius principals: un espai marítim més segur, una economia blava resiliència i intel·ligent, i una governança de mar).

- La Comunicació de la Comissió al Parlament Europeu, al Consell, al Comitè de les Regions i al Comitè Econòmic i Social Europeu de 2021 sobre un nou enfocament de l'Economia blava sostenible de la UE. Transformar l'Economia blava de la UE per a un futur sostenible. Etc.

- Iniciar el desplegament normatiu autonòmic de les transferències en matèria de recerca oceanogràfica (previstes al Reial Decret 1964/1982, de 30 de juliol).
- Establir un marc coherent per a la Política Marítima Integrada de Catalunya.
- Dotar de rang normatiu l'Estratègia marítima de Catalunya 2030, per tal de donar rang legal als plans quadriennals i els diferents instruments que preveu aquesta.
- Desplegar requeriments previstos a la Llei 16/2017, de l'1 d'agost, del canvi climàtic i garantir l'equilibri entre l'ús i les activitats que es desenvolupen en el medi marí i la protecció del medi ambient.
- Preveure el model d'ordenació de l'espai marítim i planificació espacial dels usos i activitats que tenen lloc en el medi marí amb un enfocament ecosistèmic.
- Contemplar els aspectes i les condicions per a una governança sostenible del medi marí mitjançant l'ordenació de l'espai marítim, la participació ciutadana, la cooperació regional entre conques i seguretat marítima.
- Previsió i regulació del programa de la recollida de dades ambientals i sectorials en l'àmbit marítim.
- Fomentar la presència de la dona en el món marítim i inclusió de la perspectiva de gènere en la política marítima integrada i els seus instruments.
- Actualització de la regulació de les activitats marítim-recreatives de la Llei 2/2010.
- Creació del Sistema d'informació geogràfica marítim de Catalunya.
- Actualitzar els continguts de la llei 2/2010 quant a inspecció en l'àmbit de la pesca i les activitats marítimes incorporant noves tecnologies més eficients i eficaces i menys invasives per la ciutadania.

- Recollir el règim sancionador actualitzant-lo, adaptant-lo al context actual, ampliant-lo a les noves normatives publicades amb posterioritat al 2010 i a la incorporació de les noves tecnologies.

Per tant, l'opció normativa es considera l'alternativa preferida.

En aquest sentit, escau palesar que aquesta iniciativa normativa consta en el Pla de Govern de la XIV Legislatura, aprovat mitjançant l'Acord del govern de 21 de setembre de 2021, i en el Pla normatiu del Govern de la Generalitat de Catalunya per als anys 2021-2023 (octubre 2021 – juny 2023) aprovat amb data 19 d'octubre de 2021.

c) Opció normativa descartada.

La regulació mitjançant una norma de rang reglamentari es considera que no permetria assolir els objectius de la iniciativa, sobretot quant al desenvolupament de la Política Marítima Integrada de Catalunya i a l'adequació de la Llei de pesca vigent al context, reptes i necessitats actuals per disposar d'un instrument jurídic estable, segur i eficaç atesa la importància del sector per l'economia del país. I, així mateix, pel que fa a la previsió d'un nou règim d'infraccions i sancions (tipificació, imports de les sancions i òrgans competents) atès que en base als principis de legalitat i tipicitat els elements essencials del règim sancionador han de ser determinats en una norma amb rang de llei.

Això no obstant, el Govern per decret pot actualitzar l'import de les sancions establertes per dita llei i també adequar el sistema de punts per infraccions al que estableix la normativa comunitària aplicable, de conformitat amb el previst a la disposició final primera de la Llei 2/2010, del 18 de febrer, de pesca i acció marítimes, i modificar els terminis màxims de vigència de les llicències, autoritzacions, comunicacions i tota altra documentació que regula dita llei en virtut de la disposició final segona.

Així mateix, convé assenyalar que ha estat valorada i descartada la derogació completa de la Llei 2/2010, del 18 de febrer, i es preveu mantenir vigent la Llei 2/2010 per tal que hi romangui la regulació sectorial de la pesca, de forma clara i diferenciada, i es derogui tot el que no tingui a veure amb el sector primari pesquer.

4. Els impactes més rellevants de les diferents opcions considerades.

a) L'impacte sobre l'Administració de la Generalitat.

L'article 119.3 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima i recreativa en aigües interiors i també la regulació i la gestió dels recursos pesquers i la delimitació d'espais protegits. Així com la

competència exclusiva en matèria d'activitats marítimes que inclou en tot cas: a) La regulació i la gestió del marisqueig i l'aqüicultura i l'establiment de les condicions per a practicar-los, i també la regulació i la gestió dels recursos, b) La regulació i la gestió de les instal·lacions destinades a aquestes activitats, c) El busseig professional, i d) La formació i les titulacions en matèria d'activitats d'esbarjo.

l'article 119.4 preveu la competència compartida en matèria de l'ordenació del sector pesquer. Així mateix, el Reial Decret 1964/1982, de 30 de juliol, traspasa a la Generalitat de Catalunya la recerca oceanogràfica.

En aplicació d'aquesta norma, la Generalitat atribueix aquestes tasques, dins del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, a la Direcció General de Política Marítima i Pesca Sostenible, què atenent l'estructura i pressupost actual i d'acord amb la iniciativa normativa (Avantprojecte de Llei del mar) que proposem adoptar i les polítiques a aplicar, implicarà sospesar si és procedent el redimensionament o reorganització pel que fa al personal i al pressupost assignat.

b) L'impacte sobre les administracions locals, tenint en compte la seva dimensió i el règim especial de Barcelona.

La nova regulació i els possibles canvis a introduir per l'Avantprojecte de Llei no es preveu que impliqui un augment dels pressupostos ni de la necessitat de personal de les administracions locals en general, i en particular, no es preveu que pugui tenir cap impacte respecte al municipi de Barcelona.

c) L'impacte sobre les mesures d'intervenció administrativa i des de la perspectiva de la reducció de càrregues administratives per a les empreses i els ciutadans.

L'aprovació de la Llei del mar de Catalunya complirà amb els principis de simplificació i no introducció de noves càrregues administratives llevat que es considerin necessàries i estiguin justificades.

Pel que fa a les empreses del sector no s'ha previst la incorporació de requeriments addicionals als que ja preveu la normativa actual. Tot i que, es podria plantejar la possibilitat de simplificar algun dels actuals sense decrement de l'objectiu principal de la norma.

Pel que fa a la ciutadania no està prevista la incorporació de noves càrregues administratives.

d) Els impactes econòmics, socials o ambientals rellevants que no s'hagin valorat als apartats anteriors.

Els beneficis d'aquesta iniciativa normativa seran en bona mesura socials i ambientals, esdevenint una eina molt important per implementar la política marítima integrada garantir un bon estat i preservació de la biodiversitat i dels ecosistemes marins, què són els garants de la provisió de serveis a la societat (en el sentit més ampli), fet que dona un alt valor afegit al medi natural del nostre país.

Aquesta iniciativa normativa, contribuirà al desenvolupament de les economies locals i comportarà beneficis socioeconòmics en tant que suposarà disposar d'uns sectors marítims sostenibles i econòmicament viables en el marc del nou model de governança basat en la cogestió i assistit d'assessorament científic -en la gestió bioeconòmica, sostenible i adaptativa de les activitats marítimes, la recollida i anàlisi de les dades oceanogràfiques relacionades amb els plans pluriennals, el seguiment i l'anàlisi de l'evolució de les dades ambientals i l'avaluació dels ecosistemes marins (per part de l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar - ICATMAR)- què permetrà també en conjunt elevar els estàndards de sostenibilitat social i avançar cap a una economia blava a escala internacional.

5. La procedència d'efectuar una consulta pública prèvia a l'elaboració de la norma o, bé la justificació de les excepcions que hi puguin concórrer, així com la valoració de la necessitat d'emprar, en el seu cas, altres eines i canals de participació complementaris a la publicació en el Portal de la Transparència.

Es considera procedent sotmetre la iniciativa a consulta pública prèvia, atès el grau d'afectació que l'adopció de l'opció preferida pot tenir per a d'altres administracions públiques, entitats socials i ambientals, empreses i la ciutadania en general.

De manera particular interessa obtenir, entre d'altres, l'opinió **de l'Administració local**, a través de l'Associació Catalana de Municipis i de la Federació de Municipis de Catalunya; **del sector extractiu**, la Federació Nacional Catalana de Confraries de Pescadors, les Confraries de Pescadors; de l'aqüicultura, l'Associació Catalana d'Aqüicultura (ACA), el Centre d'Aqüicultura de l'IRTA Sant Carles de la Ràpita, la Federació de Productors de Mol·luscs del Delta de l'Ebre (FEPROMODEL), l'Associació de Productors de Mol·luscs i de Cultius de la Badia del Fangar, l'Associació de Musclaires dels Alfacs i Unió de Productors de Mol·luscs del delta de l'Ebre;); **dels sectors econòmics vinculats a les activitats marítimes**, l'Associació Catalana de Centres d'immersió Cap de Creus, Associació Catalana de Centres d'Immersiones i Activitats Marines, Associació Centres Immersió de la Costa Brava, Associació Catalana d'Activitats Marítimes (ACAM), el Clúster Nàutic Català, Associació entitats concessionàries i Escoles Nàutiques, Federació Catalana d'Escoles Nàutiques, Associació Catalana d'Escoles Nàutiques, Associació de Busseig Recreatiu d'Espanya, Federació Nacional de Centres de Busseig, Federació Catalana d'Activitats Subaquàtiques (FECIDAS), Federació Catalana de Vela (FCV), Federació Catalana de Rem (FCR), l'Associació Catalana de Pesca Recreativa Responsable (ACPRR), Federació Catalana de Motonàutica, Barcelona Clúster Nàutic; **del sector investigador i científic**

concretament a l'Institut de Ciències del Mar (ICM), l'IRTA, l'Institut Català de Recerca per a la Governança del Mar (ICATMAR), el Centre Mediterrani d'Investigacions Marines i Ambientals (CMIMA-CSIC), la Càtedra d'Estudis Marítims (CEM UdG), el Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CEAB-CSIC) i l'Institut de Recerca de la Biodiversitat (IRBio), la Xarxa de Centres de Suport a la Innovació Tecnològica (TECNIO-Xarxa IT), el Centre de Desenvolupament Tecnològic de Sistemes d'Adquisició Remota i Tractament de la Informació (SARTI) i la Xarxa R+D+I Marítima de Catalunya (BlueNetCat); I, **d'entitats sense afany de lucre vinculades en l'àmbit de l'ecologia i de la sostenibilitat ambiental** i, en general, a la protecció i la millora del medi ambient a Catalunya, la Fundació per a la Conservació i Recuperació d'Animals Marins (CRAM), el Centre d'Iniciatives Ecològiques, la Lliga per la Defensa del Patrimoni Natural (DEPANA), la Federació Ecologistes de Catalunya (EdC), la Federació d'Ecologistes en Acció de Catalunya, Grup d'Estudis i Protecció dels Ecosistemes Catalans- Ecologistes de Catalunya (GEPEC- EdC) i la *Asociación para la Defensa de la Naturaleza*, WWF España.

Així mateix, també interessa obtenir l'opinió de la Petita i Mitjana Empresa de Catalunya (PIMEC), les Cambres de comerç, l'Associació Catalana de Ports Esportius, l'Associació Catalana de Dones del Mar i els Grups d'Acció Local de la Pesca (GALP) de la Costa Brava i de les Terres de l'Ebre, entre d'altres.